

Arrest

nr. 139 660 van 26 februari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 oktober 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 september 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 november 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat D. VANDENBROUCKE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van het dorp Begh Zad (district Baghlan-i Jadid, provincie Baghlan). U bent een Pashtoen van etnische origine. U bent nooit naar school gegaan maar kan wel lezen en schrijven. Uw vader was een soldaat ten tijde van het communistische regime. Op een dag heeft hij in opdracht van zijn overste de hand van een Talib afgesneden. Ten tijde van het Talibanregime hebben de Taliban wraak genomen: zij gooiden een bom op jullie huis. Uw vader en twee van uw zussen zijn daarbij om het leven gekomen. Zelf geraakte u zeer ernstig gewond. U werd naar het ziekenhuis overgebracht waar u een jaar zou verblijven. Daarna kon u meer dood dan levend naar huis. U moest nog vijf jaar revalideren. Toen u terug op de been was,

schonk uw moeder u vier geiten. U ging elke dag op pad met uw geiten. U volgde ook een cursus Engels.

Een week voor uw vertrek uit het dorp kwamen vijf leden van de Taliban naar u. Zij herkenden u als de zoon van uw vader. Zij wilden dat u een zelfmoordaanslag tegen een Amerikaanse basis zou plegen. In ruil zou uw moeder een mooie som geld krijgen. U voelde wel iets voor het voorstel van de Taliban. U had geen zin meer in het leven, u werd vaak gepest door de kinderen van uw dorp en u hield blijvende littekens en fysieke pijn over aan de bomaanslag jaren daarvoor. De Taliban deden u enkele dagen later nog eens hetzelfde voorstel. Toen uw moeder en oom aan moeders kant dit te weten kwamen, brachten zij u op andere gedachten. Zij oordeelden dat u niet langer veilig was voor de Taliban en beslisten dat u Afghanistan beter kon verlaten. In de derde maand van 1391 (mei/juni 2012) bent u uit Afghanistan vertrokken.

Na een reis die ongeveer een half jaar zou duren, bereikte u België. Op 28/11/2012 ging u zich aanmelden bij de Belgische asielinstanties en vroeg u asiel aan. U verklaarde niet terug te kunnen naar Afghanistan waar u problemen met de Taliban vreest. Bovendien achtte u de algemene situatie in uw regio van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vroeg. Bij aankomst in België verklaarde u zich minderjarig. De voogdij over u liep van rechtswege af op 18 augustus 2013.

Het Commissariaat-generaal oordeel op 29 mei 2013 dat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus toegekend kon worden. In haar arrest van 29 november 2013 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van het Commissariaat-generaal.

U diende een tweede asielaanvraag in op 21 januari 2014. In uw tweede asielaanvraag herhaalt u afkomstig te zijn uit Begh Zad en stelt u dat de in uw eerste asielaanvraag aangebrachte problemen nog steeds actueel zijn.

Ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag legt u een kopie van een enveloppe neer.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen wordt door het CGVS opnieuw geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond heeft. De reden waarom u niet in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling in de zin van de vluchtelingenconventie noch voor de status van subsidiair beschermde is dat u in uw tweede asielaanvraag geen nieuwe elementen naar voor brengt die toelaten de eerder genomen weigeringsbeslissing te wijzigen.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

Er werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Ten deze dient er op gewezen te worden dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw beweerde verblijf in de provincie Baghlan omdat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw verblijfplaatsen en omdat uw geografische kennis van de regio waar u gewoond zou hebben buitengewoon oppervlakkig was. Verder bleek ook uw besef van de veiligheidssituatie in uw regio en uw kennis van de prominenten aldaar allerm minst overtuigend. Tenslotte werd er aangekaart dat het incident dat volgens u uw jeugd tekende weinig geloofwaardig was en dat de vaardigheden waarover u beschikt niet stroken met het leven dat u volgens uw verklaringen in Baghlan leidde. Daar u niet de waarheid vertelde over uw

werkelijke verblijfplaats(en) voor uw vertrek naar België, verkeerde de commissaris-generaal in het ongewisse met betrekking tot de plaats waar en omstandigheden waarin u daadwerkelijk voor uw aankomst in België leefde, evenals met betrekking tot de werkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet om deze plaats te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw relaas en asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakte u bijgevolg door eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast.

Als nieuwe element in uw huidige asielaanvraag legt u de kopie van een enveloppe neer. Dit stuk kan de hierboven aangehaalde beoordelingen van het CGVS en de RvV evenwel niet ombuigen. Hoogstens kan uit dit stuk afgeleid worden dat u post ontving vanuit Afghanistan. Deze vaststelling kan op zich de geloofwaardigheid van uw verklaarde herkomst uit Baghlan, Afghanistan niet herstellen. Daarnaast dient er op gewezen te worden dat u geen wijzigingen aanbrengt in uw tweede asielaanvragen aangaande uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België. U werd tijdens het gehoor door het CGVS uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. U werd er op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent op zich geen reden is om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen, maar dat het dan wel uw plicht is om de waarheid te vertellen. Er werd eveneens beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Desalniettemin volhardde u in uw beweringen steeds in het dorp Begh Zad gewoond te hebben (CGVS 18/3/2014 p.2,3).

Niet alleen aan uw verklaarde verblijfplaatsen en –omstandigheden voor uw komst naar België kan geen geloof worden gehecht, evenmin geloofwaardig is uw bij aankomst in België verklaarde profiel van een in Afghanistan alleenstaande minderjarige. Uw verklaringen over de gebeurtenis die van u een alleenstaande zouden gemaakt hebben, met name de dood van uw vader, zijn immers geenszins overtuigend. U verklaart dat uw vader om het leven kwam elf jaar geleden toen de Taliban een bom in uw huis gooide. Het was een wraakactie van de Taliban omdat uw vader een hand van een talib had geamputeerd, zo zegt u (CGVS 15/5/2013 p.9). Volgens u amputeerde uw vader de hand van de talib in de tijd voor het regime van de Taliban toen hij als soldaat diende in het regeringsleger van de Khalqi's (een fractie van de Democratische Volkspartij van Afghanistan) (CGVS 15/5/2013 p.6,9). Hij deed de amputatie omdat de Taliban zich bezighield met bomaanslagen en het gedwongen rekruteren van mensen voor de Jihad tegen de buitenlanders, zo zegt u (CGVS 15/5/2013 p.8). Uw voorstelling zit evenwel vol onjuistheden. Het communistische regime van de Khalqi's kwam immers ten val in 1992, twee jaar voor de oprichting van de Taliban. Uw vader kan derhalve niet als regeringssoldaat tegen de Taliban hebben gevochten. Uw bewering dat de Taliban zich voor hun bewind bezig hielden met bomaanslagen en gedwongen rekruteringen voor de Jihad tegen de buitenlanders klopt evenmin. Van 1994 tot 1996, het jaar dat de Taliban in de hoofdstad aan de macht kwamen, waren er immers geen buitenlandse troepen in Afghanistan aanwezig en legde de Taliban zich niet toe op guerrillatechnieken. Als u hiermee geconfronteerd wordt, wijzigt u uw verhaal en stelt u dat u met buitenlanders Khalqi's bedoelde (CGVS 15/5/2013 p.9). Zoals hierboven uiteengezet waren de Khalqi's en de Taliban niet gelijktijdig in Afghanistan actief waardoor uw uitleg elke grondslag mist. Ook uw verklaring dat uw vader zestig jaar was toen hij als regeringssoldaat de Taliban bevocht, is zeer bevreemdend. Het valt immers niet voor te stellen dat een zestigjarige man als regeringssoldaat in gevechten actief is (CGVS 15/5/2013 p.7). Aangezien u steeds, tot aan uw vertrek uit Afghanistan, met uw moeder heeft samengewoond, u in Afghanistan contact had met uw oom en u de aanslag op uw huis met het overlijden van uw vader als gevolg een cruciale plaats geeft in uw asielmotieven kan er wel degelijk van u verwacht worden dat u geloofwaardige verklaringen aflegt over deze gebeurtenis. Bovenstaande opmerkingen doen evenwel besluiten dat u uw vaders overlijden en derhalve uw profiel van alleenstaande in Afghanistan allerm minst aannemelijk kan voorstellen. Door het feit dat u geen zicht wenst te bieden op uw werkelijke herkomst, op uw werkelijke profiel en u tevens bedrieglijke verklaringen aflegt over het lot van uw naaste familieleden, moet tevens worden besloten dat er aangenomen kan worden dat u wel degelijk over een netwerk beschikt waarop u in geval van terugkeer kan steunen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Baghlan-i-Jadid gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen

geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Baghlan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich voordoet als een eerste middel lijkt verzoeker de schending aan te voeren van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het zorgvuldigheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht. Verzoeker kan zich niet akkoord verklaren met zowel de weigering van de vluchtelingenstatus als de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de

toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgende asielaanvraag, de beslissingen met betrekking tot vorige asielaanvragen nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

2.4. In het kader van verzoekers eerste asielaanvraag werd door het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat er geen geloof kan worden gehecht aan het beweerde verblijf in de provincie Baghlan en bijgevolg evenmin aan het asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde bij arrest nr. 114 785 van 29 november 2013 deze beslissing.

2.5. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad evenmin geloof hechten aan de in het kader van zijn huidige en tweede asielaanvraag aangebrachte asielmotieven. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelde desbetreffend terecht het volgende: *“Op basis van uw verklaringen wordt door het CGVS opnieuw geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond heeft. De reden waarom u niet in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling in de zin van de vluchtelingenconventie noch voor de status van subsidiair beschermde is dat u in uw tweede asielaanvraag geen nieuwe elementen naar voor brengt die toelaten de eerder genomen weigeringsbeslissing te wijzigen.*

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

Er werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Ten deze dient er op gewezen te worden dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw beweerde verblijf in de provincie Baghlan omdat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw verblijfplaatsen en omdat uw geografische kennis van de regio waar u gewoond zou hebben buitengewoon oppervlakkig was. Verder bleek ook uw besef van de veiligheidssituatie in uw regio en uw kennis van de prominente aldaar allerm minst overtuigend. Tenslotte werd er aangekaart dat het incident dat volgens u uw jeugd tekende weinig geloofwaardig was en dat de vaardigheden waarover u beschikt niet stroken met het

leven dat u volgens uw verklaringen in Baghlan leidde. Daar u niet de waarheid vertelde over uw werkelijke verblijfplaats(en) voor uw vertrek naar België, verkeerde de commissaris-generaal in het ongewisse met betrekking tot de plaats waar en omstandigheden waarin u daadwerkelijk voor uw aankomst in België leefde, evenals met betrekking tot de werkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet om deze plaats te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw relaas en asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakte u bijgevolg door eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast.

Als nieuwe element in uw huidige asielaanvraag legt u de kopie van een enveloppe neer. Dit stuk kan de hierboven aangehaalde beoordelingen van het CGVS en de RvV evenwel niet ombuigen. Hoogstens kan uit dit stuk afgeleid worden dat u post ontving vanuit Afghanistan. Deze vaststelling kan op zich de geloofwaardigheid van uw verklaarde herkomst uit Baghlan, Afghanistan niet herstellen. Daarnaast dient er op gewezen te worden dat u geen wijzigingen aanbrengt in uw tweede asielaanvragen aangaande uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België. U werd tijdens het gehoor door het CGVS uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. U werd er op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent op zich geen reden is om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen, maar dat het dan wel uw plicht is om de waarheid te vertellen. Er werd eveneens beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Desalniettemin volhardde u in uw beweringen steeds in het dorp Begh Zad gewoond te hebben (CGVS 18/3/2014 p.2,3).

(...)

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Baghlan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.”.

Deze motieven zijn deugdelijk en pertinent, vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in het kader van huidige asielaanvraag blijft volharden in zijn bewering dat hij steeds in het dorp Begh Zad in de provincie Baghlan te hebben gewoond, waarvan reeds definitief is komen vast te staan dat hier geen geloof aan kan worden gehecht. Samen met de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad vaststellen dat verzoeker bij zijn tweede asielaanvraag geen enkel nieuw element aanbrengt dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissing anders zou zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordeling zou hebben voorgelegen. Verzoeker volhardt immers enkel in zijn verklaringen die hij bij zijn eerste asielaanvraag heeft afgelegd en de kopie van de enveloppe die hij neerlegde, kan zoals correct wordt weergegeven in de bestreden beslissing, de geloofwaardigheid van verzoekers herkomst uit Baghlan niet herstellen. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt vormt het ontvangen van post uit een bepaald land geen bewijs van afkomst of verblijf.

Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot een kritiek op de motieven van de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen die genomen werd bij verzoekers eerste asielaanvraag. De Raad wijst erop dat de bevoegdheid van de Raad beperkt is tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde herkomst en recent verblijf kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Ook het verzoek om subsidiaire bescherming dient te worden onderzocht ten aanzien van het land waarvan de verzoeker de nationaliteit beweert te hebben. Er is immers geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Ook is het van belang om te kunnen vaststellen uit welke regio in zijn land van herkomst verzoeker afkomstig is. Het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst is onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is. Verzoeker verhindert zowel de commissaris-generaal als de Raad om inzicht te krijgen in diverse wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hem rust (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4 lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Door het feit dat verzoeker geen correct beeld biedt op zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus dan ook niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412). Verzoekers verwijzing naar de veiligheidssituatie in de provincie Baghlan in Afghanistan en rapporten dienaangaande, naar de onmogelijkheid van een vestigingsalternatief, naar de gedwongen terugkeer, een mogelijke schending van artikel 3 EVRM en het standpunt van het UNHCR desbetreffend, is in het licht van het voorgaande dan ook niet dienstig.

Bijgevolg maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.6. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonst.

2.7 Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend vijftien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF